

Na odmoru

Autor Administrator

U hladovini borova

Kada sam se već pomirio da i Stranica malo odspava dok sam na odmoru, iznenada se dogodi da mi proradi i internetske veze. Trebalo bi iskoristiti priliku i napisati nešto, tek toliko da se vidi da je stranica još živa. Ali što? I zašto? Èemu? Komu to treba? Koga to zanima? Toliko je toga da već glava boli. O svjetskoj krizi, o kreditima u vicarcima i dužničkom ropstvu Hrvata, o političkim predizbornim igrama, o èudnim i zbunjujućim stvarima u našoj Crkvi, o zatvorima koji su sve puniji, o ulasku Dinama u elitno natjecanje itd., itd.? Ne, ni o èemu navedenom ni sliènom. Evo nešto o odmoru, iako je vjerojatno za većinu već prošlo. Za mene, kao da se nešto nije promijenilo. Ono na što se nikako ne bih požalio je borova hladovina male terase s pogledom na najljepše more i najljepši arhipelag na svijetu - Kornate. A mjesto: ono u kome bi, umjesto u hladovini koje uzmi, sa svojom obitelji, trebao u miru provoditi svoje dane najzaslužniji junak Domovinskog rata. Dao Bog da nam se èim prije vrati živ i zdrav. Evo jednog starog javljanja od prije tri godine. A uz to za smirenje misli i duha približio sam vam mudre i uvijek aktualne tekstove fra B. Duda i T. Ivančića.

* * *

Konačno na godišnjem odmoru. Tako nam je potreban. Isključiti se malo iz vrtloga stvarnosti, zaustaviti se na trenutak, ponovo pokušati pronaći ono nešto u životu što nam stalno izmièe, ono bitno što se èini nedostižnim i neuhvatljivim. Kad smo bili malo mlaði, onda je to bilo nešto nejasno, nepoznato, nedoživljeno, nešto lijepo, daleko, skriveno iza deset gora i deset mora, nešto tajanstveno, uzbudljivo, što treba otkriti, što samo nas èeka...

A onda s vremenom, nakon što smo već davno prešli prve horizonte, otkrivamo da su to samo puste èežnje i snovi, i da na kraju svakog puta uz stvarnost ovakvu ili onakvu, uvijek nalazimo - sebe, sa svim svojim nemirima i traženjima, i uvijek ponajsnajnijom èežnjom za povratkom...

Veæ davno je prošlo to vrijeme; sada pokušavam pronaæi nešto drugo, još nisam posve siguran što bi to trebalo biti: nekakav smisao svega ovoga, možda samoga sebe, mir u ovom potpunom nemiru. I sada, dok u hladu slušam kliktanje galeba i dok kroz borove dopire do mene veseli žagor kupaèa na plaži, družim se malo s mudrim Augustinom, koji ponovo otkriva ...“nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi...“ To bi bilo ono pravo, to je puna istina, to zaokružuje sve i dovodi sve na svoje mjesto. Pokušavam podijeliti misao s najbližima i èujem: „..ostario si...“

Zabaviti se....

Zabaviti se dobro, opustiti se, otkaèiti, zaboraviti sve brige, zabrane i obzire; izludovati se - kao da je postalo imperativ, glavni cilj odmora, ne samo mladih. Kao, to bi bio naèin rješavanja stresa, oporavak od nagomilanih frustracija i trauma, put prema sreæi. Svi mediji, pisani i elektronski natjeèu se u promoviranju takvog pristupa i u otkrivanju mjesta gdje se mogu ostvariti ti ciljevi. Nema ogranièenja, nema zabrana, sve je dopušteno, sloboda bez kraja. Važno je uživati. O posljedicama – možda kasnije.

Na naslovnici èasopisa za „Zdrav život“ istaknut naslov: „Seks za jednu noæ“, a malo naprijed poznata tv. voditeljica otkriva svoju životnu filozofiju i ohrabruje još kolebljive: „Oduvijek sam željela probati seks na jednu noæ, ali frajeri se vraæaju po još“. Popularni glumac otkriva kako njemu nije dosta jedna noæ, nego kada to radi onda je to tri-èetiri dana. Drugi iznose slièna iskustva. Zabaviti se, zabaviti se.

Veæ su više godina u modi disko – barovi na plažama koji u sezoni odmora rade do ranih jutarnjih sati. Uz zaglušujuæu gazbu koja premašuje decibele boinga i ritmiæke bljeskove reflektora, uz velike kolièine alkoholnih piæaa, a sve èešæe i drugih lako dostupnih opojnih sredstava, uvjeti za realizaciju filozofije užívanja i „apsolutne slobode“ više su nego dobri. I šanse da ostaneš „svoj“ - minimalne.

I pitaš se èemu i kuda sve to vodi. Razumski – samo na stranputicu i u ponor. Ne možeš naæi niti jedno opravdanje za takav svjetonazor. Osjetila i nagoni su u funkciji kreacije i održanja života. Oni su dar. Ali, èovjek se po njima ne razlikuje bitno od nižih vrsta, nego samo po kontroli tih istih nagona i potreba. Koliko ih više kontrolira toliko je više èovjek u punom smislu rijeèi, sa svojom duhovnom dimenzijom. I obrnuto.

Proèitao sam ova razmišljanja svojoj najbližoj publici i kao i obièno - odgovor: „Ostario si, previše si konzervativan i rigidan, ne razumiješ novo vrijeme. Nema u tome ništa loše, sve je to normalno – pretjeruješ u procjenama i osudama. Što je loše u malo zabave?“. Priznajem sve o godinama i nadzorima. I uzalud pokušavam podsjetiti da se otrov obièno nudi u lijepoj formi, u finim pakiranjima, lijepim mirisima, lijepo dizajniran.

Odustajem, ne možeš protiv plime. Neka nam se dragi Bog smiluje. Ipak, na koncu, ako ništa drugo, uvijek ostaje mogućnost osobnog izbora...

j.p.